

LLIBERTAT

FRANQUEIG CONCERTAT

ANY II. — Núm. 377

TARRAGONA, DIMECRES, 13 D'OCTUBRE DEL 1937

PREU: 15 CENTIMS

"El meu mandat - ha dit el President Companys - acaba el mes de Novembre i com que en aquesta data és el Parlament de Catalunya qui ha de procedir a l'elecció del nou President, jo he pres la decisió de no presentar-me a la reelecció, ni l'acceptaré"

Ahir al migdia, el President Companys va rebre els periodistes a l'antedespatx de la Presidència, i els va assabentar que havia sostingut una llarga conferència amb el ministre de Sanitat i Treball, Jaume Aguader, i el conseller de Cultura de la Generalitat, Carles Pi i Sunyer.

Va dir també que dimecres es reunirà el Consell, en el curs del qual s'aprovaran diversos projectes de llei deixats pendents en la darrera reunió del Govern.

—I realment — afegí — no tinc més notícies a donar-vos.

Un dels periodistes li va preguntar què hi havia de cert sobre unes declaracions sensacionals que una agència nacional atribuïa al President Companys. El President va contestar:

—Precisament volia era parlar-vos d'això. Us lliuraré una nota en la qual resta condensat el criteri que ja he manifestat en la intimitat a molts amics, nota que a la vegada revela els meus propòsits. Em refereixo al meu mandat. Jo he pres una decisió, no creient interpretar l'Estatut, sinó interpretant-lo al peu de la lletra. El meu mandat acaba el mes de novembre i com que en aquesta data és el Parlament de Catalunya qui ha de procedir a l'elecció del nou President, jo he pres la decisió de no presentar-me a la reelecció, ni l'acceptaré. He observat que de l'afer de l'elecció presidencial ningú no n'ha parlat, talment com si fos cosa segura i sense discussió que jo seguiria ocupant la Presidència. I no és així. Ací teniu explicats, en la nota, els meus propòsits.

Seguidament el President llegí la nota següent:

"Segons l'Estatut el Parlament fineix als cinc anys, i tres mesos abans d'expirar el termini, el President de la Generalitat ha de convocar eleccions; de no fer-ho, el Parlament podrà tornar a reunir-se amb ple dret i recobrar la seva facultat.

En la reunió que va celebrar el Parlament el dia 18 d'agost últim, va aprovar per unanimitat un projecte de llei rellevant-me de l'obligació de convocar eleccions generals pels motius que el Pròleg de l'esmentat projecte de llei assenyalava i que no cal destacar, puix que milers i milers de ciutadans de Catalunya lluiten a centenars de quilòmetres del nostre país en tots els fronts de la República.

Ara bé; l'Estatut no fixa termini per al mandat del President, sinó que l'article 39 diu que el President de la Generalitat cessarà normalment quan quedi constituït el nou Parlament. I si bé l'actual ha recobrat o perllongat les seves funcions per les circumstàncies dites, això no pot afectar el meu mandat, que acabaria el mes de novembre proper, ja que res no priva que el

El President de la Generalitat, Lluís Companys, la decisió del qual, no presentant-se a la reelecció, ha estat rebuda amb tanta emoció per tot Catalunya

Parlament es reunirà per a l'elecció presidencial.

Vull afegir que jo no em presentaré a la reelecció ni l'acceptaré. En alguna ocasió, he hagut de fer esforços per resistir i sotstreuïre'm a la idea de dimitir, però els he rebassat i he aguantat cedint a requeriments i perquè també tenia la sensació que era necessari, com

continuo creient, que dels serveis que la meua agitada vida ha prestat a Catalunya i a tota la República espanyola, els més valuosos són els del 18 de juliol ençà, malgrat dels errors que segurament he comès i de l'escassetat de mitjans i de llibertat de moviment. I estic content del meu poble, puix que no podent-li explicar dificultats ni in-

terioritats, les veu i les endevina i en una època tan aguda que anihila els governants, m'ha seguit sempre amb bondadosa simpatia i afecte, com es palesa encara continuament.

Però ara, no es tracta d'una dimissió súbita, en moments convulsos, sinó d'una elecció normal, fixada per la llei.

A més, les circumstàncies donen l'home adient a cada instant i ara no sóc jo aquest, sinó altra persona de les moltes prestigioses de Catalunya, que lliures de responsabilitats directives anteriors i nou en l'esperança i en la confiança, orienti, renovi o esmeni i doni un nou impuls a l'esforç i a la unitat del conjunt antifeixista.

Des del meu lloc de ciutadà seré el més fidel col·laborador del nou President i el seu Govern, i del Govern de la República, sense reserves, puix que cal abandonar lluites i pugnes, si encara existissin, i ajuntar-se tots al redós del poder responsable.

Sortosament per aquest camí i amb les perspectives de la nostra causa, que són ben falagueres, en l'aspecte general del país i en l'amplitud de tots els fronts, ens trobem ja en l'esforç últim que serà encara dolorós i ens semblarà llarg, però que representa el premi definitiu d'una victòria que ja està assegurada."

En acomiadar-se dels periodistes, el President Companys els ha dit:

—Ja ho dic en la nota que us acabo de llegir, però m'interessa fer-ho constar una vegada més. Jo, President o sense ésser President, al costat del meu successor, del Govern de Catalunya i del de la República.

En sortir els periodistes de l'antedespatx presidencial i donat compte de la nota lliurada pel President, la nova ha causat la natural sensació al Palau de la Generalitat, com la causarà arreu d'Espanya.

Una nota d'E. R. C.

Vista la nota que ha fet pública S. E. el President de la Generalitat i que honora la seva delicadesa i la dignitat amb què sempre ha servit Catalunya, fidel al seu poble, Esquerra Republicana de Catalunya reitera, per mitjà dels seus organismes directius, conjuntament reunits avui, la seva adhesió al President Companys, que el 14 d'abril del 1931 va ésser el primer a proclamar la República que tots defensem; capdavanter de la minoria catalana a les Corts Constituents, amb la qual va defensar l'esperit laic, socialment avançat i autonomista de la Constitució i va fer possible l'Estatut de Catalunya; primer President del Parlament de Catalunya; President de la Generalitat, que per a defensar-la contra les forces monarquizants i feixistes va alçar-se el 6 d'octubre, amb clara visió dels perills que envoltaven la República i solidari amb el moviment d'Astúries, va fer possible la victòria esclatant de:

(Passa a la pàg. 2.ª)

Una nota d'E. R. C. "El Govern espanyol té motius per a denunciar que Itàlia prepara un nou atac a fons"

(Ve de la pàg. 1.)

Front Popular el 16 de febrer. I que el 19 de juliol va guanyar també per a la República, capdavant de les forces armades de la Generalitat i del poble català, la primera i aleshores decisiva victòria contra el moviment que encara avui ensangona les terres d'Espanya, rendint per a la República el general Goded, presoner al seu despatx. I que des del 19 de juliol ençà ha estat la més viva representació del poble de Catalunya al voltant del qual s'ha pogut mantenir la unitat del front antifeixista i canalitzar un moviment popular que és la commoció més fonda que el nostre país ha sofert en la història contemporània.

Esquerra Republicana de Catalunya, en reiterar avui la seva adhesió al President que tan generós ha estat en sacrificis i que ens ha guiat amb clarividència en aquests anys de lluita, està segur que no li manca la del poble català, disposat, sota el seu guiatge, insubstituïble, a assolir la victòria, com ell diu, i les perspectives que tots els horitzons palesen, ja és segura, per a conquerir la independència de la República, amb estreta col·laboració amb el seu Govern i assegurar el progrés social i les llibertats de Catalunya.

El Consell Permanent d'Esquerra Republicana de Catalunya

Les J. E. R. E. C. al poble de Catalunya

Reunits els organismes dirigents de les JEREC, en caràcter extraordinari, en virtut de l'actitud del President de Catalunya feta pública ahir en la nota donada a la premsa, prenen els següents acords:

1. Ratificar-se íntegrament en la declaració política aprovada per aclamació en l'últim Ple de les J. E. R. E. C.

2. Considerar com a primer pla de la nostra actuació guanyar el més ràpidament possible la guerra, i per tant les JEREC, com a Joventuts essencialment nacionalistes que són fan avui el sacrifici màxim de la seva existència, supeditant a aquesta necessitat tots els seus ideals, ja que la conseqüència d'aquesta guerra per les llibertats ha d'ésser el reconeixement de les personalitats ibèriques.

3. Refermar la nostra posició nacionalista, i ens identifiquem amb l'actitud presa pel President de Catalunya. Les JEREC, en prendre aquesta actitud, que interpreta el sentir dels combatents catalans, a una ordre del President Companys contestarem: Present!

Donada a Barcelona, 11 d'octubre del 1937.

El Secretariat General de les J. E. R. E. C.

València. — El servei de premsa de la Presidència del Consell ha facilitat una nota, que diu així:

"El diumenge, a les nou de la nit, reuní el President del Consell al 'hall' de la Presidència els responsables de premsa per tal de fer-los unes declaracions que el Govern espanyol creu oportunes.

El senyor Negrín digué: "M'he permès pregar-vos que vingússiu per a fer-vos present, en nom del Govern espanyol, una rectificació a la nota del senyor Mussolini, les inexactituds de la qual demostren la confusió en què es troba el Govern italià per a respondre a la comunicació dels governs de França i del Regne Unit.

Afirma el document italià que la nostra representació a Ginebra exposà l'oposició del nostre Govern a la retirada de voluntaris que lluiten en les files de la República. Aquesta afirmació està mancada de veracitat. El text del senyor Azcarate, que el nostre Govern manté íntegre, diu: "S'ha al·ludit, i no vull passar en silenci aquesta al·lusió, a l'existència de la Brigada Internacional, brigada internacional de la qual es parla correntment a la premsa. I bé: permeteu-me establir una diferència neta, o més bé repetir la diferència que ha estat diferents vegades establerta per al Delegació espanyola. Això que s'anomena 'Brigada Internacional' està formada per estrangers que han vingut a defensar un ideal a Espanya. Però la Brigada Internacional, com a organisme, com a entitat, és absolutament espanyola. Està absolutament sotmesa al Govern de la República."

Pel que es veu, el senyor Azcarate solament volgué indicar que els que formen part de l'exèrcit republicà com a voluntaris, ho són substancialment, perquè s'incorporaren voluntàriament impulsats per un ideal, mentre que les forces italianes i alemanyes no són voluntàries, perquè vingueren a Espanya contra la seva voluntat i formant cossos complets d'ocupació. En conseqüència, les forces voluntàries republicanes poden retirar-se del nostre país quan al Govern li sembli, i això ocorrerà en el moment en què estiguin segurs de la reciprocitat.

Vosaltres, els que ja porteu algun temps al nostre país, sabeu que en les forces internacionals es compta amb un tant per cent d'estrangers, inferior, en molts casos, als espanyols que figuren a llurs unitats. El Govern no trobarà el més petit obstacle per a disposar la sortida d'Espanya d'aquests estrangers. No pot dir el mateix la junta facciosa, que topà amb voluntats superiors a la seva.

Però, a més a més, el Govern de la República, en la seva nota del 4 de març declarà solemnement: "El Govern de la República, àdhuc estimant que no era possible establir cap igualtat entre els que convençuts de la justícia de la causa

republicana vénen a lluitar espontàniament sota les seves banderes, defessant al mateix temps la pau i la llibertat d'Europa i aquells que, pertanyents a unitats d'Estats totalitaris, foren enviats obeint ordres concretes de llurs respectius governs a sostenir amb les armes la rebel·lió militar, acollí resoltament la idea del reembarcament de tots els estrangers que del costat del Govern i del costat dels rebels prenen part en la lluita, idea sobre la qual fan clara al·lusió els ministres de Negocis Estrangers de França i del Regne Unit en els seus darrers discursos davant del Senat francès i davant la Cambra dels Comuns". El Govern de la República féu seva aquesta iniciativa i es declarà disposat a posar-la en pràctica de realització un cop assegurada la indispensable reciprocitat.

En resum: El Govern de la República creu haver demostrat que no ofereix la més petita dificultat per a l'eliminació del factor estranger en la nostra lluita. En canvi, el senyor Mussolini apella a una vulgar mistificació de textos per tal d'encobrir un nou intent dilatori que li permeti seguir agredint el nostre poble.

El Govern espanyol té motius per a denunciar que Itàlia prepara un nou atac a fons, per al qual ha anat acumulant material bèl·lic i homes. El senyor Mussolini, segurament confia que les conseqüències d'aquesta ofensiva li reportin punts al seu favor que li permetin continuar el seu joc internacional. En presència d'aquesta política, el Govern de la República vol advertir l'opinió mundial que es preté donar al conflicte espanyol un estat de cronicitat altament perillós. La guerra continua causant grans estralls al nostre país. Però nosaltres ens hem fet al sacrifici i a la vocació de vençer, passi el que passi més que la nostra lluita interior preocupen al Govern les conseqüències exteriors. Si la campanya es perllonga, desembocarà una guerra mundial, i aquest espaventable problema ens aclaira l'ànima.

En conclusió, el Govern de la República desmenteix categòricament la interpretació falac del text del nostre representant a Ginebra i declara que està disposat a eliminar els elements estrangers amb què compta el nostre exèrcit; però solament a canvi d'una estricta reciprocitat.

No vull desapropiar —ha acentuat de retre homenatge als horts dient el senyor Negrín— l'oportria emposos per un ideal pacífic i mes que vingueren a la nostra pàtria, conducta que contrasta amb la dels cossos d'Exèrcit agressors, que han arribat per a prendre posicions estratègiques amb vises a una pròxima i gegantina agressió.

El Govern de la República guardarà una profunda gratitud per

Cinema Teatre Tarragona

DIMECRES i DIOUS, dies 13 i 14 d'Octubre del 1937

TARDES i NITS

UN MONUMENTAL PROGRAMA DE REESTRENES

DOUGLAS FAIRBANKS en el film d'acció,

Los gangsters del aire

El noticiari d'actualitat "Laya".

España al día núm. 10

La famosa producció nacional, de la que fa una veritable creació IMPERI ARGENTINA,

Morena Clara

Les declaracions de Companys

Les sensacionals declaracions de Companys anunciant la seva decisió de no acceptar la reelecció en la Presidència de la Generalitat ha estat la nota més destacada. La premsa barcelonina, amb grossos titulars, se n'ocupa extensament.

La majoria dels diaris hi dediquen llargs comentaris, tots elogiosos pel President i expressant el ferm desig de tots els sectors de que la decisió presidencial sigui rectificadora.

N'extractarem algun dels més significatius:

"La Humanitat", reflexa l'emoció que li ha produït les declaracions de Companys:

"Però aquesta emoció, que no podem ni volem amagar, no ha d'impedir que expressem una vegada més la nostra confiança en la persona de Companys, que és i serà sempre el nostre amic a la Generalitat, o en els rengles reservats als simples militants del front antifeixista. Aquesta confiança memorescuda per la constant aplicació del nostre President al servei de la Pàtria, de la Llibertat i de la Pau, ens permet de considerar l'última declaració presidencial com a un nou servei a aquesta triple causa.

Per la Pàtria, per la Llibertat i per la Pau, Lluís Companys mai no ha mesurat ni l'esforç ni el sacrifici. Estem segurs que ahir, avui i sempre, Companys restarà lleial als principis que ha servat durant tota la seva vida.

No ens falla la confiança. No mancarà tampoc la confiança al poble català.

Catalunya tota, com nosaltres, està segura que ara com sempre Lluís Companys pensa en la llibertat de Catalunya i en la llibertat de tots."

En un llarg editorial "La Publicitat" ha història de la gestió presidencial i afegeix:

"Ignorem si en la decisió del President poden haver-hi influït cau-

l'auxili d'aquests valents xicots, molts dels quals perderen la vida per la nostra llibertat i per la llibertat d'Europa i molts quedaren invalids per sempre en la lluita contra l'agressor comú. Això ens dona idea que el Govern espanyol ha estat i està disposat a procedir a la retirada dels combatents no espanyols que figuren al seu costat, i que està en condicions de poder realitzar aquesta retirada íntegrament, sempre que s'asseguri el principi de reciprocitat i porta el culte a la lleialtat del declarat fins al màxim sacrifici.

València, octubre del 1937."

ses externes a la política catalana. Sabem, però, que, com hem dit moltes vegades, l'única política possible de reacció entre es Governos de a República i de a Generalitat és a col·laboració cordial i activa, i que tota desconsideració o menyspreu per als òrgans de govern de Catalunya constituiria un error imperdonable si era adoptat per negligència, i una posició absurda i perjudicial per a la causa de l'antifeixisme si era seguida com a sistema. Avui, com d'ençà del començament de la nostra guerra, com fins a l'acabament victoriós de la lluita, Catalunya és el factor essencial del front antifeixista i republicà, i del seu descontentament o de la seva sensació d'ésser incompreesa o vexada podrien pervenir-se doloroses conseqüències per al nostre esforç comú. Perquè sabem que a una banda i a l'altra hi ha prou patriotisme per a evitar que mai puguin plantejar-se situacions desagradables, confiem que la resolució feta pública per el President Companys no té res a veure amb aquestes possibilitats. Catalunya sabrà afrontar en cada moment les necessitats polítiques i les exigències de la nostra guerra, i tant si se sap regida per un home que, com el President Companys, ha rebut a la seva causa tants serveis eminents, com si ha d'ésser governada per un altre patriota, complirà el seu reure fins a la victòria decisiva."

"El Noticiero Universal", espera que per bé de Catalunya, Companys continuarà en el seu lloc:

"No queremos discutir los motivos de delicadeza ni las razones legales que puedan haber inducido al presidente a tomar su decisión, porque, para nosotros, el hombre que acaudilló la democracia catalana camino de la victoria y que supo afrontar cara a cara las responsabilidades del 6 de octubre sin desertar de su deber, no puede en estos momentos ceder ante escrúpulos legalistas que siempre se prestarían a la discusión.

Posiblemente, graves motivos de orden político y en extremo delicados, habrán influido en la heroica resolución del presidente; y si es así, el pueblo que tiene en él depositado su máxima confianza, tiene derecho a saberlo todo, y pedirle que también, en los momentos decisivos, él se apoye en la confianza popular.

Mientras tanto formemos el cuadro alrededor de Luis Companys para no dejarle marchar, apelando si es preciso, a su corazón de patriota y de republicano, que nunca desoyó los clamores del pueblo."

Casa RIGAU

JOIES I RELLOTGES

RIGAU

Baixada Misericòrdia 14—Tel TARRAGONA

Cal que tot Tarragona compri l'excel·lent

CARN DE CAVALL

que es ven al Mercat Central, lloc n.º 74 i Mercat del Port.

Tots els caps son sel·leccionats.

Per encàrrecs: SEBASTIÀ EXELLÉS, Telèfon núm. 1195

"Treball", igualment, creu que Companys, President de tots els catalans, ha de seguir ocupant el seu lloc:

"Lluís Companys és avui l'home que representa millor la unitat del poble català en la seva lluita contra el feixisme indígena i internacional, i la unió estreta del nostre poble amb els altres pobles hispànics, de Catalunya amb la República, en aquesta mateixa lluita.

Considerem, de més a més, que cal crear totes les condicions ne-

cessàries per tal que Lluís Companys, President de tots els catalans, tingui a la seva disposició els elements que assegurin la màxima eficàcia a l'exercici de les seves altes funcions, recolzant-se en la voluntat democràticament exterioritzada de les masses antifeixistes de Catalunya, car això és indispensable, no solament en interès del poble català, sinó també en interès de la lluita gegantina que la República mena contra el feixisme invasor."

Comunicat oficial

València. — Comunicat oficial del Ministeri de Defensa Nacional:

Exèrcit de Terra

CENTRE. — Una concentració enemiga localitzada al Campament de Corbetereos de l'Espolón de Vaciadmadrid ha estat batuda eficaçment pel foc de les nostres bateries.

Ha estat rebutjat un cop de mà rebel al sector de Seseña.

NORD (front oriental). — Ahir es combaté intensament, i l'enemic aconseguí ocupar algunes altures.

Front Sud. — També als sectors d'aquest front es lluità ahir amb aferrissadament, i els rebels conquistaren Peña del Viento i la cota 2.100 de Peña Buján.

L'aviació ha actuat amb intensitat. Ha bombardejat les nostres línies, les vies de comunicació i el poble de Infiesto.

SUD. — Des de primera hora l'enemic ha mostrat la seva activitat a la cruïlla de les carreteres de Villanueva del Duque a Bémez i de Hinojosa del Duque a Peñarroya. Les forces pròpies han contraatacat i han ocupat la primera línia enemiga. Continuen llur avanç.

Les forces de la carretera de Hinojosa a la cruïlla citada han cooperat al contraatac i han actuat sobre Cabeza Mesada, des on les nostres forces eren hostilitzades.

A la zona de Valsequillo, l'enemic ens ha canonejat fortament, però no ens ha arribat a atacar.

A les línies de Villaharta, intenció de tiroteig.

L'aviació facciosa ha reconegut i bombardejat el sector de Valsequillo, i sobretot Blázquez.

L'artilleria pròpia ha contrabatat la que hostilitzava les nostres posicions de Las Grajas i ha acon-

seguit destruir-la, així com també ha actuat amb eficàcia sobre Lopera, Jaen; l'enemiga, sobre el quilòmetre 337 de la carretera de Villa del Río, sense causar danys.

Lleugers tiroteigs a les avançades de Pitres i Portugos (Granada).

SUD TEIX. — En una incursió envers Navatrasierra hem capturat 350 caps de bestiar.

La nostra artilleria ha canonejat la fàbrica de bombes d'Alcubilliete, la d'armes de Toledo i les posicions de la Casa de la Legua, Casa Conde i Toledo, on ha causat gran desmoralització, danys i baixes vistes.

Ahir un intent d'avanç rebel al sector de Peraleda fou rebutjat.

Al de Don Benito, en un reconeixement per la Casa del Bodegon, els observadors no trobaren enemic.

LLEVANT. — Lleugers tiroteigs de fusell i metralladora.

S'han presentat als nostres rengles catorze soldats amb armament, procedents del camp facciós.

EST. — Davant l'anunci de concentracions rebels amb finalitats ofensives, la nostra aviació ha practicat freqüents reconeixements i ha bombardejat les posicions enemigues i les concentracions descobertes.

L'artilleria ha actuat intensament per tal d'ajudar dues accions locals portades a cap al Sud de l'Ebre, amb les quals han estat millorades les nostres posicions.

A l'Alt Aragó, no obstant el temps plujós, ha continuat el seu avanç una de les columnes, la qual ha ocupat les altures de Pierrefunda. Ha fet 40 presoners amb fusells i bombes de mà.

S'han presentat als nostres rengles 28 evadits de les posicions enemigues del Sud Ebre.

NOTES INFORMATIVES

FELICITACIO DEL "CAP SUPERIOR DE POLICIA A UN AGENT TARRAGON"

De l'Ordre General de Jefatura Superior de Policia de Catalunya n. 137 i data 4 d'octubre de 1937 copiem el següent:

"El Jefe de Inspección y Vigilancia de Portbou me comunica el admirable comportamiento observado por el agente Alfonso Gay Vila, durante uno de los bombardeos que sufrió aquella localidad y en cuyo trance y aún exponiendo su propia vida, se dedicó a colaborar con las demás fuerzas y con el pueblo en general, en aquellos trabajos que no eran propiamente los de su incumbencia, pero que las necesidades de aquellos momentos exigían prestar.

La conducta del expresado Alfonso Gay Vila, ha merecido la felicitación de sus superiores inmediatos, así como del Capitán de las Fuerzas de Carabineros destacados en aquel lugar fronterizo.

Por medio de la presente Orden General, habo patente la actitud observada por el citado Agente, quien sin titubear en peligros ni en obligaciones, ofreció su esfuerzo en bien del pueblo, que quiere decir:

en bien de la causa antifascista. Reciba, pues, mi cordial felicitación y sirva su conducta de ejemplo a sus compañeros del Cuerpo.

El Jefe Superior, Ricardo Burillo.

Rebí el nostre benvolgut amic i ferm nacionalista junt amb la dels seus superiors, la nostra més cordial felicitació.

EL COMISSARI A BARCELONA

Per resoldre assumptes relacionats amb les nostres comarques, ahir es traslladà a Barcelona el comissari de la Generalitat, Joaquim Fort Gibert.

COMISSARIAT DE PROPAGANDA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Aquest Comissariat fa avinent a tots els soldats que vulguin recollir l'ensenyà "Catalunya", poder fer-ho al seu local, Rambla 14 d'Abriol, 10, baixos, de deu a una del matí.

INSPECCIO D'ENSENYAMENT PRIMARI DE TARRAGONA

Tenint coneixement aquesta Inspeccio que diverses entitats pretenien apoderar-se per sorpresa dels locals on funcionen actualment determinades escoles de la nostra provincia, esgruint uns o altres pretextos, i per tal de sortir al pas de possibles abusos, posem a coneixement dels mestres que cal tenir present l'O. M. de 6 de setembre garrer ("Gaceta de la República" del 8), i que no s'haurà de fer entrega de cap local destinat a escola, amb cap pretext ni a cap entitat, si no exhibeix una ordre expressa i concreta extesa per les autoritats del Ministeri d'Instrucció Pública o per aquesta Inspeccio provincial.

Tarragona, 12 d'octubre del 1937. — L'inspector cap, F. Blanch i Bosch.

FRANCESC ADELL ENTRE NOSALTRES

Ha estat breus moments a Tarragona el nostre bon amic Francisc Adell Ferrer, ex-cap de la nostra Redacció.

Retornava al seu lloc de soldat de la República que té designat al front d'Aragó. Bon viatge.

EL NOU AJUNTAMENT

D'acord amb el que disposa el nou decret de constitució dels Ajuntaments, el de la nostra ciutat estarà compost per nou representants d'E. R. C., nou del P.S.U.C., nou de la C. N. T., tres d'A. C. i tres de la U. R.

Segons les nostres referències el nou Ajuntament quedarà constituït dintre de breus dies.

EL DIRECTOR GENERAL DE PROVEIMENTS

Es troba a la nostra ciutat el director general de Proveïments de la Generalitat senyor Mestre. Segons sembla el viatge obeeix a la necessitat de resoldre alguns assumptes plantejats pel proveïment de la població.

PILAR PARÉS COLOM

Vídua de Elisseu Sales Mustié

Ha mort a l'edat de 66 anys

(E. P. R.)

Els qui la ploreu: fills Elisseu, Pilar, Amàlia, Josep; fills polítics Maria Olivé Pujals, Joaquim Zapater Costa, Ramon Cañellas Solé, nets i família tota, en assabentar als seus amics i coneguts la trista nova, els pregueu vulguin dedicar-li un pietós record.

Tarragona, 13 d'octubre del 1937.

L'ambaixador d'Espanya a Londres lliurà una nota al Govern britànic

"Per al control de l'execució de la retirada de voluntaris, el Govern de la República acceptaria en principi la intervenció d'organismes de caràcter internacional"

València. — L'ambaixador d'Espanya a Londres, senyor Azcàrate, ha lliurat al Foreign Office la següent nota:

"Amb motiu de les al·lusions contingudes en la nota del Govern italià del 9 dels corrents al passatge del discurs pronunciat davant l'Assemblea de la Societat de les Nacions pel representant d'Espanya el 2 d'octubre, relatives amb voluntaris que lluiten al costat del Govern de la República, tinc l'honor, per ordre del meu Govern, de sotmetre al clar judici de la V. E. els aclariments que segueixen:

Primer. — El Govern italià deforma i desnaturalitza de tal manera el sentit de les paraules pronunciades pel delegat espanyol davant l'Assemblea, que es fa difícil explicar la seva actitud per la indestresa o ignorància dels qui van redactar la nota; ans al contrari, es pot atribuir al propòsit de realitzar una maniobra, que, per l'estranya que és, no podrà enganyar ningú.

Segon. — Les paraules del delegat espanyol van ésser aquestes: "Però no s'ha de perdre de vista que si bé la Brigada Internacional és formada per estrangers que han anat a Espanya a defensar llurs ideals, la Brigada Internacional és absoluta sota l'autoritat del Govern de la República. Aquestes paraules subratllen les dues idees següents:

Primera. — Que la Brigada Internacional és formada per estrangers.

Segona. — No obstant, com a entitat, la Brigada Internacional és

EL RACIONAMENT DE PA

Dilluns fou facilitat als ciutadans la mitat del racionament de pa decretat pel Govern de la Generalitat.

Ahir per manca de farina no fou donada cap racció.

espanyola, en el sentit de trobar-se sota l'autoritat absoluta del Govern de la República.

Tercer. — Tot lector de bona fe ha de reconèixer que aquestes paraules, lluny d'obstruir la retirada dels voluntaris que lluiten al costat del Govern, surt al pas — i amb aquesta intenció foren pronunciades — del que el Govern italià havia sempre assenyalat com a obstacle principal per a la retirada d'aquests voluntaris, a saber: l'absència d'una autoritat real i efectiva del Govern espanyol sobre ells.

Quart. — Encara que el meu Govern té l'absoluta certesa que la maniobra intentada pel Govern italià no ha produït cap efecte sobre el vostre esperit i sobre les deliberacions del Govern del Regne Unit, desitja reiterar un cop més, amb la mateixa meridiana claretat amb què sempre ho ha fet, el seu punt de vista en el problema dels combatents estrangers que prenen part en la lluita d'Espanya, i que es resumeix així:

a) El Govern de la República estaria sempre disposat, en principi, a assegurar la retirada dels voluntaris estrangers que lluiten al seu costat, dintre d'un pla general, de retirada de tots els combatents estrangers que prenen part en la lluita a Espanya i en proclamar solemnement davant l'Assemblea de la S. de N. la seva autoritat absoluta sobre els seus voluntaris estrangers, el Govern de la República ha mostrat de ia manera més inequívoca el seu decidit propòsit de contribuir per la seva part de bona fe i lleialment, a l'execució d'un pla eventual de retirada de tots els combatents que lluiten a Espanya.

b) Per a l'elaboració d'aquest pla, així com per al control de la seva execució, el Govern de la República acceptaria en principi la intervenció d'organismes de caràcter internacional.

c) Arribat el cas, el Govern espanyol acceptaria per a la definició d'"estrangers" l'aplicació de criteris objectius (per exemple la llengua materna) i no solament la possessió o no d'un passaport espanyol.

Aprofito aquesta oportunitat per a reiterar-me de vos."

La resolució de Companys

En ésser coneguda la decisió del President Companys de renunciar a la reelecció de President de la Generalitat una vegada finit el seu mandat, ha omplert d'emoció tot Catalunya. I no n'hi ha per menys. Ningú com Companys s'havia fet interèssat del sentir de Catalunya, ningú com ell representava els intims desitjos de la nostra terra. És lògic doncs que aquesta resolució en ésser coneguda hagi omplert a tots els catalans de preocupacions.

Confíem, nosaltres i amb nosaltres tot Catalunya, que la decisió de Companys serà rectificadora. Companys ha estat durant els seus llargs anys de vida sempre al servei de Catalunya, per Catalunya ha després les seves millors energies, tota la seva capacitat, tota la seva vida de lluitador intens. Companys és un nom que ja unit tant intensament al de Catalunya que formen un tot inseparable. Catalunya no es pot desprendre sense dolor de Companys. Si Companys es veïés compellit a cessar en la Presidència de la Generalitat, no seria igualment sense un profund dolor seu. Els catalans que hem vist, que hem sentit com Companys es desviava per la seva terra, com per ella tot ho entregava, havem arribat a fer sinònims els noms de Companys i Catalunya. Dir Companys és dir Catalunya! Dir Catalunya és dir Companys!

Ignorem les causes que hauran induït a Companys a adoptar aquesta resolució. Millor dit, les ignorem en detall, ja que les endevinem, sense que en tinguem la seguretat. Llegint entre línies la premsa aquests darrers temps havem endevinat moltes coses que necessàriament hauran tingut de produir en un temperament tan sensible com el de Companys una amargor profunda. Aquells que s'han pogut mirar la guerra darrera un carrer burocràtic, aquells que tot i no haver fet res per a la guerra, per una sèrie inexplicable de circumstàncies favorables s'han trobat en llocs de comandament immerescuts, han intrigat, han fet una campanya innoble, d'una baixesa moral tan inconcebible, que seria difícil comprendre si no coneguéssim els antecedents morals i polítics dels seus autors.

Factors interiors poden haver influït en aquesta decisió. Coneixem la forma camaleònica com certs elements infiltrats al Govern de la Generalitat, no per la seva capacitat, sinó per la seva audàcia, han actuat. Sabem la campanya rastrea, innoble, que s'ha portat contra el President Companys. El partit volia ésser fort, volia ésser gran, volia ésser poderós i totes les armes més acreditades del jesuitisme li semblaren bones, i les emprà, per tal d'aconseguir els seus propòsits. Tothom coneix aquests elements, responsables de tots els fracassos i de totes les preocupacions de la nostra reraguàrdia, però que no obstant han tingut la gosadia de fer creure als seguidors de la seva política, que la culpa de la seva incompetència, de la seva estultícia, eren altres partits i organitzacions. Són els autors d'aquella frase: "Què ha fet Catalunya per a la guerra?", quan la frase havia d'ésser tota una altra: "Què ha fet el seu partit per a no guanyar la guerra?". Ells, al propi temps, empenien de sota mà, aquesta campanya sorda contra la més alta magistratura de Catalunya, per tal d'enlairar els seus capdells megàloms i ineptes. No volem jutjar-los: la història els jutjarà impacablement.

Altres factors d'ordre exterior poden també haver influït en aquesta decisió. Els fracassats del 19 de juliol volen revenjar-se, aliats amb els elements a què al·ludim en l'anterior paràgraf. Catalunya pesava massa damunt els destins de l'Espanya lleial perquè no intentessin atemptar contra el seu predomini. Intrigues, maniobres, vexacions, tot s'ha emprat contra Catalunya. I naturalment, quina cosa podia sentir més Catalunya i la podia ferir més íntimament, en les actuals circumstàncies, sinó fatar el seu President, representació viva de les seves llibertats? La maniobra contra Companys no és per tant sinó un aspecte de la maniobra contra Catalunya. Es intentar desarticular la nostra terra atacant el seu cap visible. Fa temps denunciarem aquesta maniobra, no ens ha agafat per tant de sorpresa aquest nou atac a Catalunya. L'únic que havem de sentir és que aquesta campanya, que fins ara semblava que únicament havia pres en els sectors més miserables — miserables, en el sentit de misèria moral — del poble espanyol, hagi arribat a fer forat en altres sectors que més cultes i compresius teníem dret a estimar invulnerables.

A pesar de tot, i a pesar de tots els que únicament miren el seu propi interès, contrari sempre al de Catalunya, esperem i confíem que el Parlament Català que en definitiva és qui ha d'acceptar o no la decisió presidencial, sabrà fer front a tantes maniobres posant en descobert els seus innobles autors per a què Catalunya pugui desprestigiar-los perennement.

Els "AMICS DE LLIBERTAT" defensen la revolució veritable de Catalunya i lluiten lleialment per un nou estat de coses constructiu, just i humà.

COPS DEFUET

Hi han departaments del Govern de la Generalitat que no rutllen ni amb vint rodes. Concretament volem donar avui tres noms: Agricultura, Proveïments i Economia. Són tres noms i tres departaments per a fer-hi una tasca profitosa per a Catalunya i la República. Són llocs on els seus caps responsables no hi han fet tasca lloable. Han estat tres llocs que s'hi ha fet molta política, excessiva política sense mirar altres necessitats i altres conveniències més peremptòries. Per a guanyar la guerra és precis, és necessari que tots els esforços vagin dirigits i orientats a aquesta finalitat: Guanyar la guerra!

S'ha de parlar amb tota claretat. Si considerem que els Departaments citats no rutllen ni són instruments utilitzables per a desenvolupar-hi les tasques que la majoria de ciutadans de Catalunya esperen que la seva direcció sigui entregada a homes capaços. Creiem interpretar el pensament de la majoria de Catalunya que espera i es desespera amb solucions que no arriben per manca de competència, de capacitat i de bona voluntat.

S'han de bandejar del Govern tots els instruments que han demostrat una palesa i injustificada manca d'utilitat. Es hora de tallar els mals vicis i mals costums. Eliminar tot allò inservible i inútil i cercar el camí recte que ens retorni a un estat de normalitat que tothom demana.

Secció esportiva

FUTBOL

Rafa també ha desertat

Rectifiquem un error d'informació, en donar compte de l'inesperat retorn d'uns quants jugadors del Barcelona, incloguérem el seu nom entre els set jugadors que no havien desertat. Resulta que no eren set, sinó sis, els que tornaren. Creiem que tenim el deure de rectificar. I, de passada, fem honor als que han tornat, en separar Rafa d'aquella llista.

A París, en matx internacional França guanyà a Suïssa, per dos gols a un.

La victòria francesa fou molt difícil com ho demostra el resultat.

BOXA

Avui, al Price, Arlandis boxarà amb Sòria, i Ferrer amb Proviçals.

ICLISME

A Tolosa es va celebrar el "Criterium d'Europa". Fou el guanyador Antonin Magne. Berrendero es va classificar en el quart lloc.

P. S. U. C. - F. A. I. - E. R. C.

Ens veiem obligats els homes, que de molts anys ençà venim actuant dins del camp polític i sindical, a sortir al pas de l'equivocació que gent interessada volen mantenir Catalunya referent al dret i obligació que imposa el pertànyer a una sindical determinada o partit polític.

En primer lloc ha de posar de relleu el partit polític (i en aquest cas ens referim al partit Socialista) que per mitjans coercitius i procediments poc escrupolosos obliga els pertanyents a determinada sindical a ingressar dins de l'esmentada organització política.

El poble demostrarà al seu dia, quan pugui demostrar-se per un procediment democràtic, que tot el treball de captació en les actuals circumstàncies, els farà la mateixa operació que en diferents vegades ens ha manifestat.

Els redemptors del nostre poble, en lloc de dedicar el temps i tot l'esforç a contribuir que el poble actui sense més cabòria i preocupació que per a la Guerra, creen en l'ànim de la massa antifeixista la preocupació d'haver-se de decidir de cop i volta per una política determinada, que en molts dels casos topa amb la seva pròpia consciència. En temps normals fins es podria acceptar aquest fet com una cosa lògica davant de l'infant que vol créixer, però en aquests moments d'Unitat antifeixista que es quan més hem de respectar les voluntats i matisos socials i polítics considero aquesta acció tan anormal i perjudicial per a la causa que sostenim que, sense tal volta voler-ho, hom cau en el defecte de convertir-se en perturbador. Per això venim obligats els homes que per damunt de tot posem la Guerra i l'antifeixisme, sortir al pas d'aquesta campanya, desfont l'equívoc i posant les coses en el seu lloc.

A Catalunya hi ha dues sindicals. L'una té una estructura completament confederal, l'altre té la seva estructura unitària-centralista. Fins ara hi ha dues forces polítiques que parlen i actuen en nom d'aquestes dos sindicals. El Partit Socialista, segons ell, té l'hegemonia i la representació de la U. G. T. Vull permetre'm la llibertat de desmentir aquesta afirmació ja que és sabut per tothom que en els regles de la U. G. T. hi ha militants d'ideologies esquerranes cent per cent però completament oposades a les socialistes i comunistes. Per tant, doncs, no poden els socialistes parlar amb aquella propietat d'aquesta organització sindical i serà millor no barrejar la política en la seva funció específica que ben determinada tenen les sindicals com a organisme de treball, igual que els partits polítics que també tenen assignada la seva missió a complir davant de la història de cada poble.

Vull remarcar que es pot ésser perfectament un bon militant de la U. G. T. i es pot pertànyer políticament a qualsevol partit polític de tendència esquerrana, catalanista i liberal. Amb això està l'equivocació, no del partit socialista si no de certa gent feble de caràcter que a voltes es deixen arrossegar o impressionar per manifestacions d'elements interessats a dir-los que el pertànyer a una sindical U. G. T. equival a ingressar al Partit Socialista o del contrari els seria un inconvenient per al seu normal desenvolupament de treball.

El Partit Socialista, preocupat en gran manera per la seva creïença no ha estalviat aquests procediments ni ha tingut escrúpols, per tal de parlar en nom d'una sindical que en la seva gran majoria està composta per gent no afecta

a la seva ideologia. No vull en cap manera treure-li el dret de propagar la seva ideologia on vulgui i pugui, però ha de tenir present que ha de saber delimitar ben bé els camps i no confondre els militants de partits polítics amb els militants de les sindicals, ja que aquests, quan vulguin ingressar en un partit polític determinat se'ls ha de deixar ben lliures, perquè puguin manifestar i opinar sota la seva pròpia voluntat, resolent les seves decisions per majoria.

Quan hagin fet aquesta operació indispensable en tot règim de llibertat veurem si es decideixen pel Partit Socialista i creurem aleshores que es compleix la voluntat de la massa, però mentrestant ens cap a nosaltres el dret de creure que la U. G. T. està composta de diferents ideologies polítiques.

El que passa és que el Partit Socialista, fent demostració d'una audàcia d'última hora ha sabut introduir-se dins dels treballs estermordint tots els components amb la pèrdua de la feina si no ingresen a determinada sindical i, especulant amb la gent simplista veu amb l'ingrés a la U. G. T. automàticament l'ingrés al Partit Socialista.

Concretant ja més la seva posició diré que a Catalunya no hi ha cap llei que obligui els ciutadans a ingressar a cap sindical encara que, sense que hi tingui res a veure la ideologia política que cadascun pugui tenir i que tampoc no hi ha res establert que determini que en pertànyer a una sindical sigui la que sigui, ens és obligat pertànyer a un partit polític determinat.

Cal afrontar aquesta situació anòmala imposada per gent interessada amb valentia i menysprear tot partit polític que vulgui desfigurar la fesomia dels sindicats. Hem de tenir present, doncs, que el sindicat té una missió a complir amb els treballadors i els partits polítics en tenen un altre a complir amb el poble.

A Catalunya, doncs, els homes d'Esquerra, liberals, demòcrates i catalanistes poden escollir la sindical que més adient sigui al nostre temperament, no deixant-nos absorbir per cap partit polític que es contraposi amb la nostra consciència. Hem d'exigir, sigui com sigui, i de qui sigui que vetlli per la llibertat absoluta del pensament i voluntat dels homes. Llibertat! Llibertat!

JOAN PONS

MANUEL PEDROL

Olis purs d'oliva

TARRAGONA

CAFÉS CARACAS

ELS MÉS AROMÀTICS

García Hernandez, 8 Tel. 1487

Sugrañes, impressor. — Tarragona